

Beha'alotcha Aleph

[Numbers]

(9)1:The LORD spoke to Moshe in the wilderness of Sinai, in the first month of the second year after their departing out of the land of Egypt, saying,

2:Moreover let the children of Yisrael keep the Pesach in its appointed season. 3:In the fourteenth day of this month, at evening, you shall keep it in its appointed season: according to all its statutes, and according to all its ordinances, shall you keep it.

4:Moshe spoke to the children of Yisrael, that they should keep the Pesach. 5:They kept the Pesach in the first month, on the fourteenth day of the month, at evening, in the wilderness of Sinai: according to all that the LORD commanded Moshe, so did the children of Yisrael.

6:There were certain men, who were unclean by reason of the dead body of a man, so that they could not keep the Pesach on that day: and they came before Moshe and before Aharon on that day:

7:and those men said to him, We are unclean by reason of the dead body of a man: why are we kept back, that we may not offer the offering of the LORD in its appointed season among the children of Yisrael?

8:Moshe said to them, Stay you, that I may hear what the LORD will command concerning you.

9:The LORD spoke to Moshe, saying, 10:Speak to the children of Yisrael, saying, If any man of you or of your generations shall be unclean by reason of a dead body, or be on a journey far off, yet he shall keep the Pesach to the LORD.

11:In the second month on the fourteenth day at evening they shall keep it; they shall eat it with matzah and bitter herbs: 12:they shall leave none of it to the morning, nor break a bone of it: according to all the statute of the Pesach they shall keep it.

13:But the man who is clean, and is not on a journey, and forbears to keep the Pesach, that soul shall be cut off from his people; because he didn't offer the offering of the LORD in its appointed season, that man shall bear his sin.

(9)1:וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר־סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר: 2:וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: 3:בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכֹל־חֻקֹּתָיו וְכְכֹל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: 4:וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח: 5:וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרֵבִים בְּמִדְבַּר סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: 6:וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לְפָנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא: 7:וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרָע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־קָרְבָּן יְהוָה בְּמוֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 8:וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאִשְׁמְעָה מֵהַיְצוּהָ יְהוָה לָכֶם:

9:וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 10:דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יְהִי־טָמֵא | לְנַפְשׁ אוֹ בַדְרָךְ רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לִיהוָה:

11:בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְחִיִּים יֹאכְלֵהוּ: 12:לֹא־יִשְׁאַירוּ

מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעֵצָם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בוֹ כְּכֹל־חֻקֵּי הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: 13:וְהָאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבַדְרָךְ

לֹא־הָיָה וַיְחַדֵּל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וַיִּנְכַּרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מֵעַמִּיָּה כִּי קָרַבְנָן יְהוּה לֹא הִקְרִיב בְּמַעֲדוֹ
חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא: ¹⁴וְכִי־יִגְוֹר אֶתְכֶם גֵּר

14:When a convert shall sojourn among you, and will offer the Pesach to the LORD; according to the statute of the Pesach, and according to its ordinance, so shall he do: you shall have one statute, both for the sojourner, and for the native of the land.

וַעֲשֵׂה פֶסַח לִיהוּה כַּחֲקַת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ
כִּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלִגֵּר וְלְאֻזְרַח
הָאָרֶץ:

15:On the day that the tabernacle was raised up, the cloud covered the tabernacle, the tent of the testimony: and at evening the appearance of fire was on the tabernacle, until morning.

וּבַיּוֹם הַקִּיָּים אֶת־
הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הָעֲנַן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲל הַעֲדֹת
וּבְעָרֵב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כַּמְרָאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר:

16:So it was always: the cloud covered it, and the appearance of fire by night.

¹⁶כִּן יִהְיֶה תָמִיד הָעֲנַן יְכַסֵּנוּ וּמְרָאֵה־אֵשׁ לַיְלָה:

17:Whenever the cloud was taken up from over the tabernacle, then after that the children of Yisrael journeyed: and in the place where the cloud abode, there the children of Yisrael encamped.

¹⁷וְלִפִּי הַעֲלֹת הָעֲנַן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן־שָׁם הָעֲנַן שָׁם

18:At the command of the LORD the children of Yisrael journeyed, and at the command of the LORD they encamped: as long as the cloud abode on the tent they remained encamped.

יִחַנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁸עַל־פִּי יְהוּה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְעַל־פִּי יְהוּה יִחַנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֲנַן עַל־

19:When the cloud stayed on the tabernacle many days, then the children of Yisrael kept the charge of the LORD, and didn't travel.

הַמִּשְׁכָּן יִחַנוּ: ¹⁹וּבַהָאָרֶץ הָעֲנַן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים

רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוּה

20:Sometimes the cloud was a few days on the tabernacle; then according to the command of the LORD they remained encamped, and according to the command of the LORD they journeyed.

וְלֹא יִסְעוּ: ²⁰וְיִשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֲנַן יָמִים מִסָּפָר עַל־

הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוּה יִחַנוּ וְעַל־פִּי יְהוּה יִסְעוּ:

Beha'alotcha Aleph

[Numbers]

(9)1:The LORD spoke to Moshe in the wilderness of Sinai, in the first month of the second year after their departing out of the land of Egypt, saying,

2:Moreover let the children of Yisrael keep the Pesach in its appointed season. 3:In the fourteenth day of this month, at evening, you shall keep it in its appointed season: according to all its statutes, and according to all its ordinances, shall you keep it.

4:Moshe spoke to the children of Yisrael, that they should keep the Pesach. 5:They kept the Pesach in the first month, on the fourteenth day of the month, at evening, in the wilderness of Sinai: according to all that the LORD commanded Moshe, so did the children of Yisrael.

6:There were certain men, who were unclean by reason of the dead body of a man, so that they could not keep the Pesach on that day: and they came before Moshe and before Aharon on that day:

7:and those men said to him, We are unclean by reason of the dead body of a man: why are we kept back, that we may not offer the offering of the LORD in its appointed season among the children of Yisrael?

8:Moshe said to them, Stay you, that I may hear what the LORD will command concerning you.

9:The LORD spoke to Moshe, saying, 10:Speak to the children of Yisrael, saying, If any man of you or of your generations shall be unclean by reason of a dead body, or be on a journey far off, yet he shall keep the Pesach to the LORD.

11:In the second month on the fourteenth day at evening they shall keep it; they shall eat it with matzah and bitter herbs: 12:they shall leave none of it to the morning, nor break a bone of it: according to all the statute of the Pesach they shall keep it.

13:But the man who is clean, and is not on a journey, and forbears to keep the Pesach, that soul shall be cut off from his people; because he didn't offer the offering of the LORD in its appointed season, that man shall bear his sin.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר־סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיתָּ

לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר:

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: בְּאַרְבַּעָה

עֶשְׂרֵי יוֹם בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ

בְּמוֹעֲדוֹ כְּכֹל־חֻקֹּתָיו וְכָכֹל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח: וַיַּעֲשׂוּ

אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עֶשְׂרֵי יוֹם לְחֹדֶשׁ

בֵּין הָעֲרֵבִים בְּמִדְבַר סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־

מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ

טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם

הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לְפָנָי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא:

וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנַפְשׁ

אָדָם לָמָּה נִגְרָע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־קָרְבָּן יְהוָה

בְּמוֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ

וְאִשְׁמְעָה מֵה־יְצִוָּה יְהוָה לָכֶם:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יְהִי־טְמֵא | לְנַפְשׁ אוֹ בְדַרְךְ

רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לִיהוָה:

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעָה עֶשְׂרֵי יוֹם בֵּין הָעֲרֵבִים

יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְחִימִים יֹאכְלֶהוּ: לֹא־יִשְׁאַירוּ

מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעֵצָם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בּוֹ כְּכֹל־חֻקֵּי

הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדַרְךְ

14:When a convert shall sojourn among you, and will offer the Pesach to the LORD; according to the statute of the Pesach, and according to its ordinance, so shall he do: you shall have one statute, both for the sojourner, and for the native of the land.

לֹא־הִיָּה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הֵוא מַעֲמִיָּה כִּי קָרַבְנָן יְהוּה לֹא הַקְּרִיב בְּמַעֲדוֹ
חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא: 14 וְכִי־יִגְוֹר אֶתְכֶם גֵּר

15:On the day that the tabernacle was raised up, the cloud covered the tabernacle, the tent of the testimony: and at evening the appearance of fire was on the tabernacle, until morning.

וַעֲשֵׂה פֶסַח לִיהוָה כַּחֲקַת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ
בֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וְלֹא־זָרַח
הָאָרֶץ: 15 וּבַיּוֹם הַקִּיָּם אֶת־

16:So it was always: the cloud covered it, and the appearance of fire by night.

הַמִּשְׁכָּן כֶּסֶה הָעֲנַן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵ הַעֲדוּת
וּבַעֲרֵב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כַּמְרָאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר:
כֵּן יִהְיֶה תָמִיד הָעֲנַן יִכְסֶּנּוּ וּמְרָאֵה־אֵשׁ לַיְלָה: 16

17:Whenever the cloud was taken up from over the tabernacle, then after that the children of Yisrael journeyed: and in the place where the cloud abode, there the children of Yisrael encamped.

וּלְפִי הָעֲלוֹת הָעֲנַן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן־שָׁם הָעֲנַן שָׁם
יִחַנּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: 17 עַל־פִּי הָעֲלוֹת הָעֲנַן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

18:At the command of the LORD the children of Yisrael journeyed, and at the command of the LORD they encamped: as long as the cloud abode on the tent they remained encamped.

וְעַל־פִּי יְהוָה יִחַנּוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֲנַן עַל־
הַמִּשְׁכָּן יִחַנּוּ: 18 וּבְהֶאֱרִיךְ הָעֲנַן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים
רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה

19:When the cloud stayed on the tabernacle many days, then the children of Yisrael kept the charge of the LORD, and didn't travel.

וְלֹא יִסְעוּ: 19 וְיִשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֲנַן יָמִים מְסֻפָּר עַל־
הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יִחַנּוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ:

20:Sometimes the cloud was a few days on the tabernacle; then according to the command of the LORD they remained encamped, and according to the command of the LORD they journeyed.

(9) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר־סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיית
 לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃
 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃ בְּאַרְבַּעַה
 עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ
 בְּמוֹעֲדוֹ כְּכֹל־חֻקֹּתָיו וְכָכֹל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃
 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח׃ וַיַּעֲשׂוּ
 אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
 בֵּין הָעֲרֵבִים בְּמִדְבַּר סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ
 טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם
 הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לְפָנָי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אֶהְרֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃
 וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלֵינוּ אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנַפְשׁ
 אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־קָרְבָּן יְהוָה
 בְּמוֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ
 וְאַשְׁמְעָה מֵהַיִּצְוָה יְהוָה לָכֶם׃

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: ¹⁰דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יְהִי־טָמֵא | לְנַפְשׁ אוֹ בַדֶּרֶךְ
רְחֻקָּה לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וַעֲשֵׂה פֶסַח לִיהוָה:
¹¹בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבִים
יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְרִים יֹאכְלֵהוּ: ¹²לֹא־יִשְׂאֲרוּ
מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעַצֶּם לֹא יִשְׂבְּרוּ־בּוֹ כְּכֹל־חֻקַּת
הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: ¹³וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבַדֶּרֶךְ
לֹא־הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ
הַהוּא מֵעַמִּיָּה כִּי | קָרַבַן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמַעֲדוֹ
חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא: ¹⁴וְכִי־יִגְוֹר אֶתְכֶם גֹּר

וַעֲשֵׂה פֶסַח לִיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וְכַמִּשְׁפָּטוֹ
כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יְהִי לָכֶם וְלִגְר וּלְאֶזְרַח
הָאָרֶץ: ¹⁵וּבַיּוֹם הַקִּיָּים אֶת־
הַמִּשְׁכָּן כִּסֶּה הָעֵנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲל הָעֵדוּת
וּבְעָרֵב יְהִי עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמִרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר:
¹⁶כֵּן יְהִי תָמִיד הָעֵנָן יְכַסֶּנוּ וּמִרְאֵה־אֵשׁ לַיְלָה:

וּלְפִי הַעֲלֹת הָעֲנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרַי כֵּן יִסְעוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְמִקּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שֵׁם הָעֲנָן שָׁם
יִחַנו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: מִצִּיּוֹן ¹⁸ עַל־פִּי יִהְיֶה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְעַל־פִּי יִהְיֶה יִחַנו כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֲנָן עַל־
הַמִּשְׁכָּן יִחַנו: ¹⁹ וּבְהָאָרֶץ הָעֲנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים
רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה:
וְלֹא יִסְעוּ: ²⁰ וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הָעֲנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־
הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יִהְיֶה יִחַנו וְעַל־פִּי יִהְיֶה יִסְעוּ:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנייה
לצאתם מארץ מצרים בחודש הראשון לאמר
ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו בארבעה
עשר יום בחודש הזה בין הערבים תעשו אתו
במעדו ככל חזקתי וככל משפטיו תעשו אתו
וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח ויעשו
את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחודש
בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את
משה כן עשו בני ישראל ויהי אנשים אשר היו
טמאים לגפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום
ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא
ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לגפש
אדם למה גזרע לבבתי הקריב את קרבן יהוה
במעדו בתוך בני ישראל ויאמר אלהם משה עמדו
ואשמעה מה יצוה יהוה לכם

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לגפשׁ או בדרך
רוזקה לכם או לדרתיכם ועשה פסוז ליהוה
בחזשׁ השני בארבעה עשר יום בין הערבים
יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו לא ישאירו
ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת
הפסוז יעשו אתו והאיש אשר הוא טהור ובדרך
לא היה וחדל לעשות הפסוז וזכרתה הגפשׁ
ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו
זטאו ישא האיש ההוא וכי יגור אתכם גר

ועשה פסוז ליהוה כחקת הפסוז וכמשפטו
כן יעשה חקה אחת יהיה לכם וכלגר וכלאזרוז
הארץ וביום הקים את
המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת
ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר
כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה

וכלפי העלות העגן מעל האהל ואזרי כן יסעו
בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם העגן שם
יחזו בני ישראל על פי יהוה יסעו בני ישראל
ועל פי יהוה יחזו כל ימי אשר ישכן העגן על
המשכן יחזו ובהאריך העגן על המשכן ימים
רבים ושמו בני ישראל את משמרת יהוה
ולא יסעו ויש אשר יהיה העגן ימים מספר על
המשכן על פי יהוה יחזו ועל פי יהוה יסעו